

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532653072/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

En Uge gaaer – endnu den samme Længsel
Med Frygt og Sorg behersker hendes Aand;
Hun sidder som en eenlig Fugl i Fængsel,
Og vandrer Fangen lig i tunge Baand.
Hvo fører hendes Sjæl af Sorgens Trængsel?
Hvo løser Lænken vel med kærlig Haand?
Ei han, som ene kan – han sender ikke
Sin Trøst i Ord, sin Kjærlighed i Blikke.

Dog – Sygdom fængsler nu maaskee hans Fod? –
Begerlig griber Tvivlen dette Anker.
Et Billede danner hun sig let i Tanker
Af styrtet Ganger og af *Charles*'s Blod.
Da stiger hendes Angst med hendes Mod,
Som løste Storme hendes Hjerter banker:
Hun sender strax til Byen en Stafet
Med tusind Hilsner, gjemt i en Billet.

Snart Budet er tilbage og fortæller:
Den unge Greve havde ei han seet,
Men vel hans Moder og et Par Marnseller,
Som Brevet havde læst og derpaa leet.
Hun Grevens Moder derpaa havde be'et
Det Svar at bringe, som han frygtsom mælder:
Hvert Baand, hvorpaa *Dione* Haabet bygger,
Rev hun, som Brevet selv, i tusind Stykker.

Dione skjælver, dog kom intet Ord
Fra hendes Læber; ingen Taarer trille
Fra hendes Øie – tankefuld og stille
Hun hefter Blikket paa den dunkle Jord;
Og som et Lyn igjennem Sjælen foer,
Som hver en Dæmning brast for Hjertets Kalde,
Sig hæver svulmende det unge Bryst –
Det føder Sukket, tause Smerters Røst.